

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **K.B.**,

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 października 2024 r., kasacji wniesionej Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego, od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 2 grudnia 2022 r. sygn. akt V K 1200/22,

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Jarosław Matras

Marek Pietruszyński

Włodzimierz Wróbel

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 2 grudnia 2022 r., Sąd Rejonowy dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie (sygn. akt V K 1200/22) uznał K.B. za winnego

popęłnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Ponadto uznano go winnym czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i również wymierzono mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 i 3 k.k., orzeczone jednostkowe kary ograniczenia wolności połączono i wymierzono K.B. karę łączną 1 roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, powołując się na przepis art. 521 k.p.k. Zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na połączeniu wymierzonych K.B. jednostkowych kar 8 miesięcy i 3 miesięcy ograniczenia wolności, i orzeczeniu kary łącznej 1 roku ograniczenia wolności, co przekroczyło górną granicę kary łącznej określoną w przepisie, czyli sumę kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

W niniejszej sprawie faktycznie doszło do błędu, który skutkował rażącym naruszeniem prawa materialnego na niekorzyść skazanego, co miało oczywisty wpływ na treść wyroku. Górną granicą kary łącznej, zgodnie z art. 86 § 1 k.k., jest suma kar jednostkowych. W niniejszym przypadku maksymalny wymiar kary łącznej ograniczenia wolności, możliwy do orzeczenia wobec oskarżonego, wynosił 11 miesięcy.

Wymierzenie zatem kary 1 roku ograniczenia wolności przekroczyło dopuszczalną górną granicę kary łącznej in concreto i stanowiło rozstrzygnięcie rażąco niekorzystne oraz nieuzasadnione.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Jarosław Matras Marek Pietruszyński Włodzimierz Wróbel

[ms]